Пушкинъ

Здрави свѣтъ на пустинний, тихий кътъ
приютъ на трудъ, покой и вдъхновенье
дѣто ми невидимо текатъ
въ честотъ (и въ) самозабвенье.

честитъ и охаленъ въ самозабвенье

твой свѣтъ — порочни двори промѣнихъ
и пирове (безумни) (забави) за блуждения

порочни двори азъ промѣнихъ,
безумни пирове и заблуждения

на миренъ шумъ въ горы, навредъ въ поле тихъ
на волна празностъ другарка на размишления
Азъ твой свѣтъ... драги ми сѫ тѣмни сади
съ цвѣтята имъ, въ прохладни [illegible]
и тѣзи тучни съ благовонна ливадѣ
потоци ще сѫ въ шеобръщи текатъ
навредъ предъ мене прелестни сѫ картини
поляни гладими тукъ, тамъ градини
покрай рѣката между двѣ брѣга
редъ хълмове, и ниви полосати
по хълми
и тежорунести стада (козли, злати)
Вредъ дири на трудъ и на доволство
и тукъ свободенъ отъ суетно неволство
както исполнявамъ само да стана.
Въ души свободна, законътъ само да държи

= Вмѣсто риби старовремски
Котовитѣ сухоземски
сбрали сѫ се скупомъ синки
живоптинки, живоптинки
риби, птици и гадинки

Богат и Сиромах

Опак станал този свят
само тоз що е богат
той е личен и познат
той е брат, куми брат.
1 И да няма чин, заслуги
3 По-почтен е пак от други
2 Има ли пари, имот
4 От какъвто да е род
гърбав, грозен, кривоглед
той е хубав и приет
и почтен е и угоден
и високо благороден
Но бил глупав, ами коумен
той е хитър, сладкодумен
тъй парите го показват
и за тях му се подмазват.
Сиромах ли, без имот
ако биде от царски род
с благородство, брайно, голу
и аярът бива долу
Гиздав бил си, хубавец
като слънце имай лице
умен, учен, колкото щеш
Сияли съсъсъ звѣздици
Нямаш ли пари, слънце
ти си страшно дивака,
ти си грозен хубавец
ти си цяла простота
тъй отива днес светът

Подражание на Безинце.

Станах аз господ ведно от съня
и запуших си (тая) една цигара
[illegible] да повика
извиках (малко) на навън
откажи ми отиска клика =
в гнездото си да попрекара
излезе и изгледа у въ ръцѣ
поседнахме там на място
и насочих се каквото ще
за [illegible] на далеко
Къде доля
въ [illegible] крайна на с[illegible]
видях се
[illegible] земята въ една
Да отведа пръсть, за тях подлога
изпратих ми да ви кажа, тиком ми бога.

О хора ви отъ вси бои
подумахъ богъ адония
и самъ да ги едамъ ми забавно
какъ ви управятъ толкозъ славно
но азъ не е самъ за едно
рече ви свѣтъ дамъ и вино
а ви безмозъчни дълго време
незнаете какво правите.